Ἀριστοφάνης

Ἀριθ. 36. | Ἐκδίδοται ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ | ΑΘΗΝΑΙ=ΤΕΤΑΡΤΗ 10 Ὀκτωβρίου 1879. | Ἔτος Ζ'.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ «ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΔΟΧΟΥ»
Ἐν Ἑλλάδι ἐτησ. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. 20
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Κ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΗΣ καὶ Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.
Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἓν ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

ΑΙ ΑΝΑΒΟΛΑΙ.

Νέας πάλιν ἀναβολὰς ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν διαπραγματεύσεων περὶ τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος διαδιβάζει ἡμῖν ὁ τηλέγραφος. Ἂν εἰς ἑκάστην ὁριζομένην συνεδρίασιν καὶ νέαι ἐξευρίσκωνται καὶ προσβάλλωνται ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις, οὐδέποτε δυνατὸν εἶνε νὰ ἐπιτευχθῇ ἀπὸ κοινοῦ συνεννόησίς τις ὁριστική.

Ἡ κεφαλὴ τῶν Τούρκων ἐπιτρόπων, γόνιμος εἰς τὴν ἐξεύρεσιν μυρίων ἀντιλογιῶν καὶ στρεψοδίκων ἐνστάσεων, ἃς καθιστᾷ ἀτελευτήτους, θέλει διαιωνίσει ἐπ' ἄπειρον τὴν ἀπὸ κοινοῦ συνεννόησιν, ἄχρις οὗ κατατστήσῃ αὐτὴν ἀνέφυκτον.

Ἀδυνατοῦμεν λοιπὸν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ὅρος οὗτος τῆς βερολινείου συνθήκης, τοῦ νὰ συνεννοηθοῦν πρῶτον τὰ δύο ἐνδιαφερόμενα μέρη περὶ τῆς διαπραγματεύσεις τοῦ ζητήματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 13 πρωτοκόλλου, θέλει πραγματωθῇ ποτε.

Ἡ Πύλη, — εἶνε πλέον τοῖς πᾶσι γνωστὸν, — δὲν διανοεῖται οὐδὲ προτίθεται νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Εὐρώπης, τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφορῶσαν, ἄνευ πιέσεως.

Οἱ δ' Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἐπίτροποι διίστανται ἀπ' ἀλλήλων οὐσιωδῶς· οὐδ' εἶνε δυνατὸν νὰ προσεγγίσουν ποτὲ, καθότι οἱ μὲν, συμφώνως τῷ πνεύματι καὶ γράμματι τοῦ 24 ἄρθρου τῆς συνθήκης, δικαίως ἀπαιτοῦν νὰ τεθῇ ὡς βάσις τῶν συζητήσεων τὸ 13 πρωτόκαλλον, τὸ καθορίζον ἐπακριβῶς τὰς μεθορίους τῶν παραχωρηθησομένων τῇ Ἑλλάδι χωρῶν γραμμὰς, οἱ δὲ ἀρνοῦνται ἀπολύτως τοῦτο.

Καὶ μετὰ τὰς ἀπείρους καὶ ἀτελευτήτους ταύτας συζητήσεις καὶ ἀναβολὰς οὐ μόνον οὐδεμία κατωρθώθη νὰ ἐπέλθῃ προσέγγισις γνωμῶν, ἀλλ' ἀπεμακρύνθη ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ζήτημα, εἰς τρόπον, ὥστε ἀδύνατος ἀποβαίνει πᾶσα μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἀπόπειρα, πρὸς τελείαν καὶ ὁριστικὴν συνεννόησιν.

Δυστρόπως δὲ καὶ κακοβούλως οἱ Τοῦρκοι ἐπίτροποι εἰς πᾶσαν ὁριζομένην συνεδρίασιν νέας διαμηχανεύονται ἐνστάσεις, αἵτινες ματαιόνουσι τὰς συζητήσεις, ἀναβαλλομένας οὕτως ἐσαεὶ, ἄνευ ἀποτελέσματος, ἄνευ σκοποῦ.

Τρεῖς περίπου μῆνες κάθηνται οἱ ἡμέτεροι ἀντιπρόσωποι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐφωδιασμένοι παρὰ τῆς κυβερνήσεως μὲ τὰς δεούσας ὁδηγίας. Τί κατώρθωσαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο; Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ λογικαὶ καὶ δίκαιαι αὐτῶν παραστάσεις; Ἠδυνήθησαν νὰ προχωρήσωσιν ἓν βῆμα τοὐλάχιστον πρὸς τὰ πρόσω, ὥστε νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ φθάσωσιν εἰς ἓν ὁπωσδήποτε ἀποτέλεσμα;

Οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν κατωρθώθη διότι αἱλογικώτεραι καὶ συμφορώτεραι ἰδέαι συντρίβονται ἀπέναντι τῆς ὑπερφιάλου πεισμονῆς καὶ ἀτασθάλου σοφιστείας τῆς Τουρκίας.

Καὶ ἰδοὺ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς θέσιν, εἰς ἣν καὶ πρὸ τῆς εἰς Πρέβεζαν καὶ Κωνσταντινούπολιν ἀφίξεως τῶν ἡμετέρων ἐπιτρόπων, ἤ, διὰ νὰ εἴπωμεν ὀρθώτερον, ἀντὶ νὰ διεξομαλυνθῇ περιεπλάκη ἐπὶ μᾶλλον.

Τεκμήριον δὲ τῆς κακῆς προθέσεως τῆς Πύλης, ὡς πρὸς τὴν φιλικὴν τοῦ ζητήματος τούτου λύσιν, εἶνε καὶ τόδε· ὅτι ὁσάκις ἴδῃ ἀδύνατον τὴν ἀποφυγὴν μιᾶς τινασδήποτε συζητήσεως, καταφεύγει εἰς ἄλλα πονηρὰ διανοήματα· καὶ ὁτὲ μὲν ἀσθενεῖ κατὰ φαντασίαν εἷς τῶν ἀντιπροσώπων της, ὁτὲ δὲ εἰς ἀλλαγὴν ὑπουργείου προβαίνει καὶ ἄλλοτε εἰς ἄλλα καταχθόνια μέσα, προδίδοντα τὴν κακόνοιαν καὶ δυστροπίαν αὐτῆς.

Ἔχομεν λοιπὸν τόρα νέον τουρκικὸν ὑπουργεῖον. Αἱ δὲ συνεδριάσεις ὡς ἐκ τῆς ὑπουργικῆς ἀλλαγῆς ἀνεβλήθησαν.

Οἱ ὀθωμανοὶ ἐπίτροποι ἐκουράσθησαν ἐκ τῶν πολλῶν συζητήσεων καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπέλθῃ ἀνάπαυλά της πρὸς ἀνακούφισίν των! Καὶ δὴ ἐπενοήθη ἡ ὑπουργικὴ μεταβολὴ, ἥτις ἐπὶ πολὺν καιρὸν θέλει θέσει εἰς ἀργίαν τὰ στόματα τῶν ἐπιτρόπων τῆς Πύλης καὶ ἥσυχον τὸν νοῦν πρὸς ἐξεύρεσιν νέων μέσων ἀναβολῆς.

Ὁ δὲ νέος μέγας Βεζύρης ἕως ὅτου ἐξετάσῃ εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται τὸ ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα οὐκ ὀλίγος θέλει παρέλθει χρόνος.

Μετὰ δὲ ταῦτα θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ ἐφευρετικὸς αὐτοῦ νοῦς πρὸς ἐπινόησιν νέων ἀναβολῶν καὶ πάλιν ἑτέρων, ἄχρις οὗ κουρασθῇ καὶ αὐτὸς καὶ τὸν διαδεχθῇ ἄλλος, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἀλλ' ἕως πότε θὰ ἀνεχώμεθα τοὺς ἐξευτελιστικοὺς τούτους ἐμπαιγμοὺς τῆς Τουρκίας; Δὲν θὰ τεθῇ τέλος τέρμα τῶν ἀνεξαντλήτων τούτων ἀναβολῶν;

Ναὶ, θὰ τεθῇ, εἴμεθα βέβαιοι, διότι δὲν ἐμπαιζόμεθα μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐρώπη, ἥτις δὲν εὐχαριστεῖται βεβαίως εἰς τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, καὶ ἰδίως ἡ Γαλλία, ἥτις κατ' οὐδένα τρόπον θέλει ἐπιτρέψει τῇ Πύλῃ νὰ παίζῃ τὸ βδελυρὸν τοῦτο παιγνίδιον.

Ἡμεῖς προσηνέχθημεν ἐμφρόνως καὶ συνετῶς· οὐδ' ἐδώσαμεν τὴν ἐλαχίστην ἀ-

φορμὴν ἵνα παραπονεθῇ καθ' ἡμῶν ἡ Εὐρώπη, ἂς τὰς παραινέσεις καὶ συμβουλὰς εὐλόγως ἐτηρήσαμεν, ἂν καὶ δὲν ἴδωμεν ἄχρι τοῦδε τὰς ὑποσχέσεις αὐτῆς πραγματωθείσας.

Ἐὰν δὲ ἡ Πύλη, ἐμμένουσα εἰς τὴν ἐπιμονήν της, δὲν συγκατατεθῇ νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τῆς Εὐρώπης καὶ δὲν ἐκπληρώσῃ καὶ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑποχρεώσεις της, ἐπέλθῃ δὲ, ὡς ἐκ τούτου, ῥῆξις καὶ διασάλευσις τῆς εἰρήνης, αἴτιοι τούτου δὲν θὰ ἦμεθα πλέον ἡμεῖς, ἀλλ' ἡ Τουρκία.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ Εὐρώπη θέλει προλάβει τὰς τοιαύτας συνεπείας, πιέζουσα ἐπὶ τέλους τὴν Τουρκίαν ἵνα ἐνδώσῃ εἰς τὰς δικαίας ἡμῶν ἀπαιτήσεις.

ΝΕΑ

Ποικίλα καὶ διάφορα.

Εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Τουρκοελληνικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Ἕλληνες ἐπίτροποι εἶπαν, ὅτι δέχονται τὰς προτάσεις τῶν τούρκων καὶ τοὺς παρεκάλεσαν ν' ἀρχίσουν ἀμέσως τὴν ὁροθεσίαν. Μέχι καλὰ ἕως ἐδῶ.

— Ἀπ' ἐδῶ ὅμως καὶ κάτω, δὲν πάει καλά, διότι οἱ Ἕλληνες, ἀφοῦ προσεκάλεσαν τοὺς τούρκους νὰ τοὺς δείξουν τὴν γραμμὴ τῆς ὁροθεσίας, ἡ ὁποία τοὺς ἀρέσει, οἱ τοῦρκοι εἶπαν εἰς τοὺς ἰδικούς μας νὰ τοὺς εἰποῦν αὐτοὶ πρῶτοι διατί εὑρίσκουν τὴν γραμμὴ τοῦ πρωτοκόλλου καλή.

— Εἰς τὴν ἐρώτησι αὐτὴ οἱ Ἕλληνες ἀπήντησαν ὅτι δὲν εἰξεύρουν τί νὰ ἀπαντήσουν καὶ θὰ ῥωτήσουν τὴν κυβέρνησί μας. Εἰς αὐτὸ συνεφώνησαν καὶ οἱ τοῦρκοι καὶ εἶπαν ὅτι θὰ ῥωτήσουν καὶ αὐτοὶ τὸν ἑαυτό τους, καὶ ἔτσι διελύθησαν χωρὶς νὰ κάμουν τίποτε. Μ' ἄλλα λόγια ἀεροκοπανοῦμε.

— Το μεγαλείτερο ὅμως ἀπὸ ὅλα εἶνε ὅτι τὸ τουρκικὸν ὑπουργεῖον ἔπεσε καὶ ἦλθε νέο τοῦ Ῥωσικοῦ φρονήματος, ἀφοῦ ἐφάνη ὅτι τόρα τὸ ζήτημα θὰ βουλευθῇ σύλλα, ὅσῳ μᾶλλον ὑπάρχει ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν διωρίσθη ὁ Τουρκοβίλκινας Σάββαπασᾶς. Δὲν βρίσκεται κανένας Καραγιαννόπουλος νὰ τοῦ σπείρῃ τὰ μυαλά;

— Κατὰ τὴν λογαριασμὸν τῆς ἀντιπολιτευομένης *Ἐφημερίδος* τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου ἔχει τὴν πλειονοψηφίαν εἰς τὴν βουλὴ, διότι ἔχει 110 κοκκινογεφα, ἐνῷ ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει μόνον 97 καὶ αὐτὰ μισοπασμένα. Ἀμ εἶνε δυνατὸν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος νὰ κάμῃ ἐκλογὰς καὶ νὰ μὴ ἔχῃ πλειονοψηφία;

— Καὶ ἡμεῖς ἐπαινοῦμεν τὸ φιλοδίκαιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις, διὰ διατάγματος ἐπανέφερεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἐκ τῆς ἀποστρατείας, εἰς ἣν παρανόμως εἶχε ῥίψει ὁ Σωτηράκης τὸν Ἰάκωβον Κορανέλλον, ὑπολογαγὸν ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ στρατοῦ μας. Συγχαιρόμενοι τὸν κ. Κορονέλλον ἐκ βάθους καρδίας, εὐχόμεθα ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ἀδικηθέντες ἀξιωματικοὶ ὑπὸ τοῦ βασιβουζούκου Σωτήρακα εὕρωσιν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὸ δίκαιον αὐτῶν καὶ τὴν προστάτευσιν ἱκανοποίησιν.

— Σήμερον συνέρχεται πάλι εἰς ἑβδόμη συνεδρίασι ἡ ἑλληνοτουρκικὴ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ λύσῃ καὶ δέσῃ ὅσα ἄρησε λυτὰ καὶ δεμένα εἰς τὴν περασμένη συνεδρίασι. Καιρὸς χαμένος.

— Ἡ βασίλισσά μας ἐπισκέφθη προχθὲς τὸ Νοσοκομεῖον Πειραιῶς, τὸ ὁποῖον εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν Αὐτῆς. Ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ συνοδεύει παντοῦ τὴν βασίλισσάν μας.

— Ὁ Γεώργιος ἡ Ὄλγα καὶ ἡ Ἑλλὰς διεπέρασαν νὰ ἀράξουν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἔπρεπε, διότι θὰ ἦτο ἄδικον νὰ στολίζουν τὸν λιμένα τῆς πρωτευούσης μόνον ξένα πολεμικά.

— Τὸ νέον θωρακωτόν μας ὁ *Μιαούλης* ἐξέπλευσε καὶ θὰ ἦνε ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπου θὰ φθάσῃ μετ' ὀλίγον καὶ *Μπουμπουλίνα*. Ἀκόμη ἕνα δύο θωρακωτὰ καὶ ἂς κοπιάσῃ ὁ κὺρ Χοβάρτ νὰ ξεμυτίσῃ ἀπὸ τὰ Ἀκρωτήρια.

— Ὀκτὼ ἑκατομμύρια ὅλο καὶ χρυσάφι ἔφθασαν εἰς τὸ ταμεῖόν μας ἀπὸ τὰ Παρίσια ἀπέναντι τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων. Ἐμπρὸς βουλευταί, τόρα σᾶς θέλομε νὰ φτιάξῃτε τὸ Κουμουνδούρου, πρὶν κάμμιὰ νέα ἑταιρία φιλανθρωπικὴ ξεστρυπώσῃ ἀπὸ κάμμία ὑπόνομο καὶ ἐλαφρώσῃ ἀρχήτερα ἀπὸ σᾶς τὸ ταμεῖον.

— Σήμερον φθάνει τὸ γαλλικὸν θέατρον τοῦ Μορὼ δι' ὅσους εἶνε Μωροί.

Ἡ *Ἐφημερὶς* ἐξεσπάθωσεν ὑπὲρ τῶν ἀρχηλατῶν, μήπως τῆς ἔδωκαν κλωνέα φουσφέτι; Τὴν δουλειά σου, κύριε Διευθυντὰ, καὶ ἡ *Ἐφημερὶς* πάντοτε θὰ ἀντιπολιτεύεται καὶ σὲ καὶ ὅλους τοὺς διευθυντὰς, ἐν ὅσῳ ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Κορομηλᾶς δὲν γείνῃ διευθυντὴς τῆς πρωτευούσης. Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος ποῦ τὰ ἐπρόμνισε κατ' αὐτὰς ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου ἡ κυρία παμπόνηρος *Ἐφημερίς*.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συνιστᾷ ἐπιτροπὴν διὰ νὰ φροντίσῃ νὰ εἰσπράξῃ συνδρομὰς πρὸς ἀνέγερσιν ἀδριάντος, εἰς τὸν Καραϊσκάκην. Καλὴ ἰδέα.

— Μὴ τρώγετε ὅσα βώδια εἶνε σφραγισμένα, διότι εἶνε σφραγισμένα χωρὶς νὰ πταίουν εἰς τίποτε.

— Οἱ Τοῦρκοι πωλοῦν τὰ δημόσια κτήματα τῆς Ἄρτας καὶ Πρεβέζης ἀντὶ 25 χιλιάδων λιρῶν. Ἐμπρὸς, Σκουλούδη, Συγγρὲ καὶ συντροφία.

— Νέον μέγα καὶ ὡραῖον ἀτμόπλοιον τῆς ἑταιρίας Γουδῆ, καταπλέει ἐντὸς ὀλίγοι, ὅπως ἀναλάβῃ τὸν τῆς Πελοποννήσου περίπλουν. Τὸ νέον τοῦτο ἀτμόπλοιον ἔσεται τὸ μέγιστον τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν, ἐνέχον θέσεις ἐν ὅλῳ 152 διὰ τοὺς ἐπιβάτας. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ καὶ διὰ τοῦ νέου τούτου ἀτμοπλοίου τοῦ κ. Γουδῆ πλόες ἔσονται τοσοῦτον τερπνοὶ καὶ εὔωνοι ὅσον καὶ οἱ διὰ τοῦ μικροῦ νῦν τῶν *Σπετσῶν* ἀτμοπλοίου, τοῦ τοσοῦτον ἐπιτυχῶς καὶ ἐπιμελῶς πλοιαρχουμένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρ. Κυριακοῦ.

—Ἡ ἐνάρετος σύζυγος τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Κρήτης Φωτιάδου-πασᾶ ἀπεβίωσεν. Ὁ τῆς κυρίας Φωτιάδου θάνατος ἐκτὸς τῆς προσφιλοῦς αὐτῆς οἰκογενείας ἀφῆκε λύπην βαθεῖαν καὶ εἰς πολλὰς ἐκ τῶν ἀρίστων ἐν Ἀθήναις οἰκογενειῶν, αἵτινες τοσοῦτον ἠγάπων καὶ ἐξετίμων τὸν ἀγαθὸν χαρακτῆρα αὐτῆς.

— Ὁ κατὰ πάντα ἀξιέπαινος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Γ. Μπούμπουλης, ἀόκνως καὶ φιλοτίμως ἐργαζόμενος ὑπὲρ καταρτίσεως ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τῆς καλῆς αὐτῆς διατηρήσεως, συνέστησεν ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τοῦ ὑπο-ναυάρχου κ. Δ. Σαχίνη, ἑνὸς ὑποπλοιάρχου καὶ ἑνὸς φροντιστοῦ, ὅπως ἐπιθεωρήσῃ ἅπαντα τὰ πολεμικὰ ἡμῶν πλοῖα. Τόρα δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν εὗρε τὸν ἄνθρωπόν του, διότι ὁ κ. Μπούμπουλης εἶνε ὁ μόνος, ὅστις σύνοιδεν ὅτι ἡ κυριωτέρα καὶ ἀναγκαιοτέρα δύναμις τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἡ ναυτικὴ, ὑπὲρ ἧς ἐπιμόχθως καὶ μὲ ἴδιον τῆς ὑγίας του κίνδυνον ἐργάζεται.

— Τὴν Τρίτην τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἀφίκετο ὁ κ. Ἄγγελος Γεωργαντᾶς, βουλευτὴς Ἄργους. Πλῆθος φίλων κατῆλθεν εἰς Πειραιὰ ἐφ' ἁμαξῶν πρὸς ὑποδοχήν του. Εἰς τοὺς συγχαρέντας δ' αὐτῷ ἐκ πολλῶν τῆς Ἑλλάδος μερῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ του ὁ κ. Γεωργαντᾶς ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΓΓΛΙΑ

Ὁ Σαλυσβουρῆς εἶπε εἰ; ἕνα λόγο του, ὅτι θὰ χαρῇ παρὰ πολὺ, ἂν πραγματικῶς ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία κάμουν, καθὼς λέγεται, συμμαχία. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν θὰ γείνῃ αὐτὴ ἡ συμμαχία, τὸν παρακαλοῦμεν νὰ λυπῆτε ἀπὸ τόρα.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ Βάδδιγκτων εἰς ἕνα ὑπουργικὸ συμβούλιο ἐβεβαίωσε τοὺς ὑπουργούς του. ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα θὰ τελειώσῃ χωρὶς ἄλλο ἐντὸς ὀλίγου, ἐπειδὴ ὅμως τόρα ἄλλαξε τὸ τουρκικὸ ὑπουργεῖο, ὁ Βάδδιγκτων χωρὶς ἄλλο θὰ ξεβεβαιώσῃ τοὺς ὑπουργούς του, καὶ θὰ τοὺς βεβαιώσῃ, ὅτι δὲν ἦτο βεβαία ἡ βεβαιότης, ὅτι θὰ λυθῇ βεβαίως ταχέως τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ἡ Ἰταλία τὰ ἐτσούγκρισε ὀλίγο μὲ τὴν Γαλλία, διότι εἰς τὸν καιρὸ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος δὲν ἐδέχθη ὁ Βάδδιγκτων νὰ διορισθῇ εἰς τὴν Αἴγυπτο κοντὰ εἰς τὸν γάλλο καὶ ἄγγλο καὶ ἕνας ἰταλὸς ὑπουργός. Ἡμεῖς θαρροῦμε ὅτι διὰ περασμένα πράγματα δὲν ἔπρεπε νὰ θυμώνῃ τόσο πολὺ ἡ φίλη Ἰταλία.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ἡ Αὐστρία λέγει ὅτι δὲν κρίνει καλὸ νὰ συμμαχήσῃ μὲ τὴν Γερμανία, διότι ἐν περιπτώσει πολέμου τινὸς θὰ εὑρεθῇ πολὺ μπερδεμένη, ἐπειδὴ θὰ ἔχῃ νὰ κάμῃ μὲ τὴν Γαλλία, Ἰταλία, Ρωσσία καὶ Τουρκία, καθ' ὅσον ἐνῷ ἡ Γαλλία καὶ Ῥωσσία θὰ κτυποῦν τὴν Πρωσσία, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἰταλία θὰ κτυποῦν αὐτὴν διὰ νὰ τῆς πάρουν τὰς ἐπαρχίας, ὅσας ἄδικα ἔχει εἰς τὴν ἐξουσία της. Ἀμ ἐμᾶς ποῦ μᾶς ἀφίνει.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ἡ Γερμανία ἄρχισε νὰ μυρίζεται ὅτι ἡ Γαλλία ἐντὸς ὀλίγου ἑτοιμάζεται νὰ τῆς σπάσῃ τὰ μοῦτρα καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠξεύρει τί νὰ κάμῃ. Ἂς συμμαχήσῃ μὲ ἡμᾶς καὶ ἔτσι σώζεται.

ΡΩΣΣΙΑ.

Ἡ Ῥωσσία ἀπεφάσιτε νὰ συμμαχήσῃ μὲ τὴν Γαλλία εἰς περίπτωσι ποῦ συμμαχήσῃ ἡ Αὐστρία μὲ τὴν Γερμανία· κολακεύει δὲ ἀπὸ τόρα καὶ ἡμᾶς διὰ νὰ μᾶς ἔχῃ βοηθούς. Θὰ σκεφθοῦμε.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ἔξαφνα καὶ εἰς τὰ καλὰ καθούμενα ὁ Σουλτάνος ἔρριψε τὸ ὑπουργεῖο καὶ ἔκαμε νέο φιλορωσσικό. Τοιουτοτρόπως ἡ Ῥωσσία κατώρθωσε μόνη της εἰς τὴν Πόλι νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐπιρροὴ ὅλης τῆς Εὐρώπης. Τοῦ διαβόλου ἡ συμπεθέρα πῶς τὰ καταφέρνει.

Η ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ.

Ἡ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ὀνομάζουν τὴν νέα βουλή μας *Νέα Ἑλλάδα*, ἐπειδὴ καὶ ἐβγῆκαν πολλοὶ νέοι βουλευταί, μᾶς εὔχονται δὲ ὅπως ἡ *Νέα Ἑλλάδα* διορθώσῃ τὴν παλαιά, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸ τοῦτο ἐπικαλοῦνται τὴν θείαν δύναμιν νὰ μᾶς διαφωτίζῃ καὶ διασώζῃ διὰ τὸ καλό μας καὶ καλὸ τῆς Τουρκίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες θὰ ἦνε περίεργες νὰ μάθουν καὶ ἀπὸ τί καὶ τί συνίσταται ἡ νέα βουλή μας, πρὸς χάριν των, κάμωμε τὴν ἑξῆς στατιστικὴ, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκε ὁ σοφὸς Μανσόλας.

Ποῦροι Κουμουνδοῦροι	69 1/2
Καθαροὶ Δεληγιαννόφρονες	10
Μακρακίκιδες	1
Γιακωβατοκομισταὶ	3
Τρικουπικόφρονες	25 1/4
Λουμπαρδισταὶ	4
Γριβικοὶ	12
Οἰκονόμειοι	10
Ψυλάκιδες	1
Δημοκρατικοὶ	5
Κουμουνισταὶ	1
Ὀπαδοὶ τῆς σκιᾶς τοῦ Δεληγεώργη	4
Ὀπαδοὶ τῆς μνήμης τοῦ Βούλγαρη	2
Σκουλουδισταὶ	1/2
Μεγαλοϊδεασταὶ	1/4
Εἰρηνικοὶ	2
Ῥιζοσπάσται	1/2
Ἀπολυτόφρονες	10
Ῥουσφετιοκυνηγοὶ	20

Οἱ δὲ ἐναπολειπόμενοι εἶνε περιπλανώμενοι Ἰουδαῖοι, μὴ γνωρίζοντες ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι. Ἰδοὺ ἡ Νέα Ἑλλὰς ἡ μέλλουσα νὰ διορθώσῃ τὴν παλαιάν.

Ἐκ Πατρῶν τὴν 9 8βρίου 1879.

Ἀγαπητὲ Ἀριστοφάνη!

Ὁ δήμαρχός μας καὶ ὁ κὺρ Γ. Ῥοῦφος ὑποδεχόμενοι τὸν κ. Τρικούπην σὺν τοῖς ἄλλοις εἶχον μαζεύσει καὶ ὅλους τοὺς σκύλους καὶ τοὺς γάτους τῆς πόλεώς μας καὶ δέσει εἰς τὰς οὐρὰς των τενεκέδες διὰ νὰ κάμουν τὸ παντγύρι ἐπισημότερον καὶ θορυβωδέστερον. Οἱ σώφρονες ὅμως πολῖται τοὺς ἐλεεινολόγησαν.

Ἐρωτῶμεν τὸν δήμαρχον Φοιρῶν κὺρ Ἰάκωβον Σπηλιωτόπουλον νὰ μᾶς εἴπῃ διὰ ποῖον λόγον δὲν παρέδιδεν εἰς τὸν συνδρομητὴν κ. Νικόλαον Κουμανιώτην τὰ φύλλα τοῦ «Ἀριστοφάνους» καὶ «Ἀρχιλόχου»;

Ἐπίσης παρακαλοῦμεν τὸν πρώην δήμαρχον Τριταίας κ. Ἀνδρέαν Ντελῆν νὰ μᾶς εἴπῃ καὶ οὗτος διατί δὲν παρέδιδε τὰ φύλλα τῶν ἰδίων ἐφημερίδων εἰς τὸν Ἀβραὰμ Καραχάλιν; ἢ μήπως ἀγνοεῖτε ὅτι εἶσθε ἀτομικῶς ὑπεύθυνος, καθὼς θὰ σᾶς τὸ ἀποδείξωμεν, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν συνδρομῶν.

Βεβαιοῦμεν τὸ ἑξηνταχρονήτικο παιδὶ τὸ Στουμπίδιον ὅτι ἐρέτος εἶνε ἑλληνικὴ κομπανία, καθὼς πλέον ἐπείσθη, καὶ καλὰ θὰ κάμῃ νὰ μὴ ζημερονοβραδυάζεται ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ θέατρο, διότι ἐμάθαμεν ὅτι ὁ Σωκράτης ἔχει σκοπὸ νὰ τοῦ κρεμάσῃ σκουράντζους εἰς τὴν ὡραία σκολιάτικη βελάδα του.

Ὁ δὲ κὺρ Σκυλόμουτρος νὰ βγάζῃ τὰ μάτιά του μὲ τὸν Φοροαναγκαιούμενον, διότι αὐτοῦ εἶνε τσότρας ὅπου θὰ τοῦ βάλῃ τὰ κουμπαργιάτικα κρεμυδάκια.

Πρόεδρος τῶν συζητήσεων ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος διωρίσθη ὁ πρώην κατασχετὴς Ν. Μπουρμπίλης, ὁ δὲ ἔχων τὴν περιέργειαν νὰ φωτισθῇ, ἂς μεταβῇ εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον καὶ θὰ εὐχαριστηθῇ μὲ τὸ παραπάνω.

Ὁ Δ. Γ. Σ. καὶ λοιποὶ ἄλλοι ἂς παύσουν διερχόμενοι τὴν ὁδὸν Ἁγίου Νικολάου, διότι τόρα ἄρχισε χειμῶνας καὶ φοβούμεθα νὰ μὴ πέσουν εἰς κάμμιὰ γειτονικὴ ἀσβεστομεργιά.

Τέλος ἡ γέφυρα τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων δὲν θὰ γείνῃ ἔλεος νὰ διορθωθῇ μήπως κάμμιὰ μέρα σωροκουβαλιστῇ καὶ ὁ ἴδιος Δήμαργός μας;

Καλὰ θὰ κάμῃ ὁ ὑπαστυνόμος Χοῦρμπος νὰ φέρηται ἐλίγον εὐγενῶς πρὸς τοὺς πολίτας καὶ νὰ μὴ νομίζῃ ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν ταβέρνα τοῦ Τασιοῦ μὲ τὸν . . . . . Θὰ ἐπανέλθωμεν, κὺρ Χοῦρμπε, ὡς πρέπει καὶ ὡς εἶνε δίκαιον.

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας μας νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα διὰ τὸ καφενεῖον ποῦ εἶνε ἀντικρὺ τῶν παλαιῶν δικαστηρίων, διότι δὲν ἀγνοεῖ, νομίζομεν τί γίνεται ἐκεῖ, ὡς καὶ εἰς ἓν ἕτερον ὅπου μένει ὅλην τὴν νύκτα ἀνοικτὸν εἰς τὸν Καρᾶ-παπᾶ.

ΣΚΑΝΤΑΛΙΑΡΗΣ.

Φίλε Ἀριστοφάνη!

Εἰς τὸ καφενεῖον ὁ *Μανιάτης* τὰ δυό μας γεροντοπαλήκαρα ὁ μπαρμπα-Σπύρος Μουγκάνας καὶ ὁ Γερομιρφωγιάννης παίζοντες κοντσίνα προχθὲς ἐτσακώθησαν καὶ στὴν στιγμὴ καθ' ἣν ἔλεγε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μασκαρᾶ καὶ μπίρμπο καὶ μὲ φέρεις εἰς θέσιν νὰ στὸ 'πῶ, νά σου 'καὶ σοῦ παρουσιάζεται ὁ Κίμων Τριανταφύλλου καὶ τοὺς συμβουλεύει νὰ τὴν κόψουν τὴν κοντσίνα, ὅπως αὐτὴς τὸ νήψιμο καὶ τὸν ὕπνο, διὰ νὰ μὴ γίνουν κάμμία ἡμέρα μαλλιὰ κουβάρια καὶ βρίσκουν καὶ τὸν μπελᾶ τους ἀπὸ τὸν Στάθη τὸν Μαρτάτο μὲ τῆς ἐφημερίδες. Τόρα δὲ τὰ δυὸ γεροντοπαλήκαρα σκέπτονται τί νὰ κάμουν.

ΖΙΖΑΝΙΟΝ.

Ω! ΝΑΤΟΙ!

Ὦ! νάτοι! . . . ἕνας ἕνας μᾶς ἔρχονται οἱ φίλοι,
ν' ἀνοίξουνε καὶ πάλι τὰ ὤμορφά των χείλη,
νὰ μᾶς εἰποῦν στὸ βῆμα μὲ ποιὸ καινούριο τρόπο
θὰ φέξῃ εὐτυχίας ἡμέρα εἰς τὸν τόπο.
Ὦ! νάτοι! ἕνας ἕνας
μὲ ὄψεις φλογισμένας

Οἱ φλογεροί των λόγοι, τὸ στάσιμον, τὸ βῆμα,
ἡ λάμψις τῶν ματιῶν των καὶ ὅλον των τὸ σχῆμα,
αὐτὰ μᾶς δείχνουν ὅτι οἱ βουλευταὶ οἱ νέοι
εἶνε τωόντι ἄνδρες καὶ ῥήτορες γενναῖοι,
καὶ ὁ καθεὶς των φέρει
τὸν κεραυνὸ στὸ χέρι.

Δὲν εἶναι σὰν κι' ἐκείνους τῶν περασμένων χρόνων . . .
αὐτοὶ γροικοῦν στὰ στήθεια γιὰ τὴν πατρίδα πόνον,
εἰς τὸ καλὸ τοῦ ἔθνους εὑρίσκουν τὸ καλό των,
καὶ ἔρχονται ἐμπρός μας μὲ πρόγραμμα δικό των,
ἀπ' τὴν κορφὴ ὡς κάτω
μ' ἐλευθερία γεμάτο.

Διαβαίνουν ἡ ἡμέραις, καὶ ἡ βουλὴ ἀνοίγει,
καὶ μὲ τὸ ἄνοιγμά της κι' ἡ πτωχιά μας θὰ φύγῃ.
Μόλις ἀνοίξ' ἡ πόρτα, καὶ στῆς βουλῆς τὴν σάλα,
θὰ 'μπῇ εὐθὺς ὁ πλοῦτος στὴ 'λευθεριὰ καβάλα,
καὶ τῆς βουλῆς ὁ θόλος,
θὰ ἀντηχήσῃ ὅλος.

Σήκω, λαὲ, ἐπάνω, χρυσᾶ στεφάνια πλέξε,
καὶ μὲ μυρσίνης κλάδους εἰς τὴν βουλή σου τρέξε,
καὶ στόλισέ την ὅλην μὲ κρῖνα καὶ μὲ ῥόδια,
ἐπάνω νὰ πατήσουν τῶν βουλευτῶν τὰ πόδια.
Τρέξε, λαὲ Ἑλλήνω,
μετὰ δαφνῶν καὶ κρίνων.

Ἀντιπροσώπους τέτοιους ποτέ σου δὲν τοὺς εἶδες,
κι' ἐμπρός σου δὲν 'στρωθῆκαν τόσαις χρυσαῖς ἐλπίδες.
Λοιπὸν γιὰ τὰ λουλούδια παράδες μὴ λυπᾶσαι,
ἀφοῦ εἰς τὰ λουλούδια σὲ λίγο θὰ κοιμᾶσαι,
ἀξένοιαστος, χορτάτος
κι' ἀπὸ παρᾶ γεμάτος.